

Arrestnummer C1 1488 / 2017
Repetitoriumnummer 2017 / 3554
Datum van uitspraak 30 november 2017
Notulennummer griffie 2017/NT/285 - -
Notitienummer parket generaal

NIET OPHEFFEN DWANGSOM

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 04 DEC. 2017
Niet te registreren
E.a. inspecteur a.l.

COVER 01-00000791454-0001-0007-01-01-1

Not.nr. DE.66.RW.104500/10

1. nr. *1627*

geboren te: op: ,
zaakvoerder,
wonende te
- oorspronkelijk beklaagde, eiser -

2. nr. *1624*

met maatschappelijke zetel te
ingeschreven met KBO-nummer
- oorspronkelijk beklaagde, eiser -

tegen

1. nr. **HET OPENBAAR MINISTERIE**, in de persoon van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent,

2. nr. **DE WOONINSPECTEUR bevoegd voor het Vlaams Gewest**, met kantoor gevestigd te 1210 Sint-Joost-Ten-Node, Koning Albert II-laan 19, bus 22;
- eiser tot herstel -

1. Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13^e correctionele kamer, van 12 januari 2015, werden de oorspronkelijke beklaagden, ' en op strafrechtelijk gebied schuldig bevonden aan en tot een straf veroordeeld wegens meerdere inbreuken op de Vlaamse Wooncode. Tevens werd het herstel op de herstellvordering van de wooninspecteur bevolen.

2. Met betrekking tot het herstel op vordering van de wooninspecteur van het Vlaamse Gewest, besliste de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13^e kamer, bij vonnis op tegenspraak van 12 januari 2015 meer bepaald als volgt:

"BEVEELT t.a.v. eerste en tweede beklaagde hoofdelijk het wegwerken van alle gebreken aan het pand gelegen te it kadastraal gekend als door het wegwerken van alle

PAGE 01-00000991454-0002-0009-01-01-4

gebreken waardoor het pond voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode;

BEVEELT t.a.v. eerste en tweede beklagde hoofdelijk tot de herbestemming het pand gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, volgens een door de VCRO vergunde staat dan wel over te gaan tot te sloop tenzij dit verboden is;

ZEGT voor recht dat bevolen herstel dient te worden gerealiseerd binnen een termijn van 10 MAANDEN te rekenen van de uitspraak van dit vonnis;

ZEGT dat de beklagden na uitvoering van de werken de wooninspecteur dient te verwittigen;

ZEGT dat indien de plaats niet wordt hersteld binnen een termijn van 10 MAANDEN de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van _____ worden gemachtigd om van ambtswege in de uitvoering ervan te kunnen voorzien;

ZEGT dat aan de beklagden elk een dwangsom zal worden opgelegd van 125 euro per dag vertraging bij de niet-uitvoering van het herstel binnen de voorziene termijn;

ZEGT voor recht dat de voorgemelde termijn enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en helemaal niet een dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.;

VERKLAART huidig vonnis wat betreft de herstellordering uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande elk rechtsmiddel;"

3. Bij rechtstreekse dagvaarding van 8 juli 2016 op verzoek van _____ en _____ werden zowel de wooninspecteur van het Vlaamse Gewest als het ambt van het openbaar ministerie gedagvaard om te verschijnen voor de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, correctionele kamer D13M.

Blijkens de bewoordingen van deze dagvaarding werd het volgende gevorderd:

"De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens de bij vonnis van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13 van 12 januari 2015 opgelegde dwangsommen op te heffen tot op het ogenblik van de uitspraak ten gronde in het voor de tiende kamer van het hof van beroep hangende hoger beroep tegen bedoeld vonnis;

*Minstens de voorlopige tenuitvoerlegging, zoals toegestaan bij voormeld vonnis om de hoger aangehaald redenen en procedureel onregelmatigheden, te schorsen, in afwachting van de uitspraak ten gronde in het hoger beroep tegen bedoeld vonnis;
Uiterst ondergeschikt de opgelegde dwangsommen in redelijkheid te herleiden.*

Dit alles bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande elk verhaal en zonder kantonnement.”

4. De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13M, besliste bij vonnis van 30 januari 2017 op tegenspraak als volgt:

“De rechtbank verklaart de vordering tot opheffing van de dwangsom ontvankelijk doch ongegrond.

De rechtbank verklaart de overige vorderingen ONONTVANKELIJK.”

5. Tegen het voormelde vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 1 maart 2017 door ' _____
- 1 maart 2017 door _____

6. Op de rechtszitting van 29 september 2017 stelde het hof de behandeling van de zaak uit naar de rechtszitting van vrijdag 6 oktober 2017.

7.1 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 6 oktober 2017 in het Nederlands:

- de verzoeker _____ in zijn middelen van verdediging,
- de verzoeker _____ in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____, advocaat-generaal,
- de eiser tot herstel in zijn middelen vertegenwoordigd door meester _____, voor meester _____, beiden advocaat met kantoor te _____,

7.2 De _____ is voor het hof geldig vertegenwoordigd door de hiervoor vermelde advocaat. Bij de behandeling van de zaak stelde de vraag omtrent de vertegenwoordiging van de _____ door de lasthebber *ad hoc* zich niet meer, niettegenstaande de oorspronkelijke

aanduiding in de aanhangig makende dagvaarding dat de rechtspersoon zou vertegenwoordigd zijn door de lasthebber *ad hoc*.

Hoe dan ook is het duidelijk dat een van de twee verzoekende partijen de | is, die vertegenwoordigd werd door haar advocaat meester

8.1 Tegen het vermelde vonnis tekende de verzoeker hoger beroep aan met een op 1 maart 2017 ter griffie van de voormelde rechtbank gedane verklaring, namelijk tegen alle beschikkingen.

Dezelfde verzoeker diende op 1 maart 2017 op de griffie overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering een grievenformulier in.

In het grievenformulier werden voor de verzoeker de volgende grieven aangeduid:

"3. dwangsomverzoek

2.1 ontvankelijkheid: wat betreft de verwerping van het verzoek tot schorsing van de voorlopige tenuitvoerlegging van het vonnis van 12.01.2015 van kamer 13 van de correctionele rechtbank OV afd. Dendermonde

2.2 gegrondheid: wat betreft de verwerping van het verzoek tot opheffing, dan wel vermindering van de dwangsommen"

Het zo ingevulde grievenformulier bepaalt nauwkeurig de grieven.

De verklaring van hoger beroep en het grievenformulier werden binnen de termijnen bepaald in artikel 203 Wetboek van Strafvordering en geldig naar de vorm respectievelijk gedaan en ingediend.

Het hoger beroep van is ontvankelijk.

8.2 Tegen het vermelde vonnis tekende de verzoeker | hoger beroep aan met een op 1 maart 2017 ter griffie van de voormelde rechtbank gedane verklaring, namelijk tegen alle beschikkingen.

Dezelfde verzoeker diende op 1 maart 2017 op de griffie overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering een grievenformulier in.

In het grievenformulier werden voor de verzoeker de volgende grieven aangeduid:

"3. dwangsomverzoek

2.1 ontvankelijkheid: wat betreft de verwerping van het verzoek tot schorsing van de voorlopige tenuitvoerlegging van het vonnis van 12.01.2015 van kamer 13 van de correctionele rechtbank OV afd. Dendermonde

2.2 gegrondheid: wat betreft de verwerping van het verzoek tot opheffing, dan wel vermindering van de dwangsommen"

Het zo ingevulde grievenformulier bepaalt nauwkeurig de grieven.

De verklaring van hoger beroep en het grievenformulier werden binnen de termijnen bepaald in artikel 203 Wetboek van Strafvordering en geldig naar de vorm respectievelijk gedaan en ingediend.

Het hoger beroep van de [] is ontvankelijk.

9. De herstelmaatregelen werden ten aanzien van de beide verzoekers bevolen bij vonnis van 12 januari 2015 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, correctionele kamer. Dit vonnis werd wat betreft de herstellvordering uitvoerbaar bij voorraad verklaard, niettegenstaande elk rechtsmiddel.

Dit vonnis werd aan de verzoekers betekend op 23 april 2015 op verzoek van de wooninspecteur. De uitvoering van de herstelmaatregelen is derhalve lopend, niettegenstaande tegen het vonnis van 12 januari 2015 hoger beroep werd ingesteld door, onder meer, de beide verzoekers.

10. Ook voor het hof tonen de verzoekers niet aan dat zij zich bevinden in een toestand van blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid om aan de veroordeling tot het uitvoeren van het herstel te voldoen. Evenmin tonen zij aan dat zij zich in een periode of in bepaalde periodes in dergelijke toestand hebben bevonden.

Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter onder randnummers 2.2.1 en 2.2.2 van het beroepen vonnis en maakt deze tot de zijne. Deze overwegingen beantwoorden de middelen die de verzoekers voor het hof aanvoeren.

De verzoekers maken ook helemaal niet duidelijk welke elementen concreet een onmogelijkheid tot uitvoering zouden uitmaken. De verzoekers spitsen, op vage en niet heldere wijze, de vermeende onmogelijkheid toe op de afwezigheid van een ongunstig "brandverslag", de afwezigheid van een onveilige trap in woning 3 en een vermoeden van vergunning van het pand in kwestie.

Ten onrechte leiden de verzoekers uit een vermelding in een e-mailbericht van een brandweerofficier af dat er wel een gunstig verslag van de brandweer zou bestaan. Deze vermelding brengt helemaal niet mee dat een gunstig verslag van de brandweer bestaat. Dergelijk verslag wordt ook niet overgelegd. Bovendien zou enkel het bestaan van dergelijk verslag niet de vereiste onmogelijkheid meebrengen, gezien het bevolen herstel niet (enkel) daarop slaat.

Ook de argumenten omtrent de trap tonen niet aan dat inmiddels uitvoering werd gegeven aan de herstelmaatregelen die uit te voeren zijn, niettegenstaande de hangende hoger beroepen. De verzoekers tonen geenszins aan dat de aanpassing van de trap werken zou

vergen waarvoor een vergunning is vereist, die zij bovendien onmogelijk zouden kunnen verkrijgen. De *“onredelijkheid van de wooninspecteur”* tonen de verzoekers niet aan en deze loutere bewering kan niet meebrengen dat de onmogelijkheid tot uitvoering zou zijn bewezen.

Het argument van ‘vermoeden van (het vergund) karakter’ van het pand vergt een beoordeling ten gronde, waarvan het hof in deze procedure, aanhangig gemaakt door de verzoekers, niet gevat is. Een loutere verwijzing naar een vermelding als *“building”* in stuk 208 van het strafdossier toont trouwens niet aan dat het pand moet geacht worden vergund te zijn in de staat waarin het zich bevindt. Bovendien kan de eventuele vaststelling dat het pand geacht wordt vergund te zijn de uitvoering van de bevolen herstelmaatregelen niet in de weg staan en vormt dat derhalve geen onmogelijkheid tot uitvoering.

11. De verzoekers vragen, in ondergeschikte orde, de dwangsom in redelijkheid te schorsen of nog meer ondergeschikt te verminderen. Er zijn naar het oordeel van het hof, zoals voor de eerste rechter, geen redenen om de opgelegde dwangsom te schorsen of te verminderen.

12.1 De wooninspecteur was voor de eerste rechter, zoals voor het hof, vertegenwoordigd en dus bijgestaan door een advocaat. In conclusie voor de eerste rechter vorderde de wooninspecteur hem een rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro toe te kennen. De eerste rechter heeft zich over deze vordering niet uitgesproken. In conclusie voor het hof vordert de wooninspecteur, naast een rechtsplegingsvergoeding in beroep van eenzelfde bedrag, opnieuw een rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro voor de procedure in eerste aanleg. Dit vormt incidenteel beroep, ingesteld overeenkomstig artikel 203, § 4, Wetboek van Strafvordering. Dit incidenteel beroep is ontvankelijk.

12.2 Door zich te verweren tegen de vordering tot opheffing van de dwangsom, verdedigt de wooninspecteur noodzakelijk het algemeen belang en de vrijwaring van de woonkwaliteit in de zin van de Vlaamse Wooncode, zodat aan de wooninspecteur, zijnde de overheid, enerzijds geen rechtsplegingsvergoeding kan worden opgelegd, maar anderzijds ook geen rechtsplegingsvergoeding kan worden toegekend. Het hof veroordeelt de verzoekers dan ook niet tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg aan de wooninspecteur. Het ontvankelijk incidenteel beroep van de wooninspecteur is ongegrond.

Evenmin kent het hof de wooninspecteur een rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in beroep toe.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de beroepen, met inbegrip van het incidenteel beroep van de wooninspecteur, ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzig het beroepen vonnis in de volgende zin:

verklaart de vordering van de verzoekers tot het opheffen, of in ondergeschikte orde schorsen of verminderen, van de bij vonnis van 12 januari 2015 opgelegde dwangsommen ongegrond;

verklaart het incidenteel beroep van de wooninspecteur ongegrond;

kent de wooninspecteur geen rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep toe;

veroordeelt de verzoekers tot betaling van de kosten, voor het openbaar ministerie begroot op 110 euro in eerste aanleg en 186,54 euro in beroep.

Kosten eerste aanleg:

Reg. RD à PK:	€ 50,00
Reg. RD à eiser tot herstel:	€ 50,00
	€ 100,00
+ 10 %:	€ 10,00
Totaal:	€ 110,00

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 18,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 70,00
Dagv. :	€ 25,26
Dagv. :	€ 25,26
Dagv. eiser tot herstel:	€ 25,06
	€ 169,58
+ 10 %:	€ 16,96
Totaal:	€ 186,54

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter _____, als voorzitter, en de raadsheren _____ en _____, en in openbare rechtszitting van 30 november 2017 uitgesproken door voorzitter _____, in aanwezigheid van _____, advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____.

